

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce:

XX

bytem XX

zastoupen advokátem JUDr. Vladimírem Kašparem
sídlem Na Poříčí 116/5, Liberec

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 9. 2018, č. j. 40335/18/5000-10610-712427

takto:

- I. Rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 18. 9. 2018, č. j. 40335/18/5000-10610-712427, a rozhodnutí Finančního úřadu pro Liberecký kraj ze dne 15. 5. 2018, č. j. 839085/18/2600-11480-507845, se zrušují pro vady řízení a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 9 800 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta JUDr. Vladimíra Kašpara.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

- Podanou žalobou je napadeno shora označené rozhodnutí žalovaného, kterým bylo změněno rozhodnutí Finančního úřadu pro Liberecký kraj ze dne 15. 5. 2018, č. j. 839085/18/2600-11480-507845, tak, že žalobce byl uznán vinným z přestupku podle § 28 odst. 2 zákona č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, neboť závažným způsobem zmařil evidenci tržeb tím, že od září 2017 do dne vydání napadeného rozhodnutí neplnil v době odpoledního provozu v ■■■ v ■■■ povinnosti zaslat datovou zprávou údaje o evidované tržbě, vystavit účtenku tomu, od koho tržba plyne, a umístit v provozovně informační oznámení dle § 25 odst. 1 zákona o evidenci tržeb, za což mu byla podle § 28 odst. 3 téhož zákona uložena pokuta ve výši 120 000 Kč. Ve výroku o povinnosti uhradit náklady řízení zůstalo prvostupňové rozhodnutí finančního úřadu nezměněno.
- V rozhodnutí správního orgánu prvního stupně finanční úřad popsál, že dne 19. 1. 2018 od 21.20 do 22.35 provedli jeho pracovníci kontrolu v provozovně žalobce, kde byli obslouženi, uhradili 120 Kč, nicméně nebyla jim vystavena účtenka a tržba nebyla namarkována na pokladně, která byla vypnutá. Finanční úřad nepřijal argumentaci žalobce, ■■■ jakožto ■■■ provozovatele ■■■ pivnice, že hostinská činnost je provozována pouze v dopoledních hodinách, zatímco v hodinách odpoledních zde provozuje svou činnost soukromý klub. Činnost v provozovně ■■■ dle něj naplňuje veškeré znaky podnikatelské činnosti a je provozována s úmyslem obcházet zákon. Finanční úřad v neplnění povinností žalobce spatřoval přestupky dle § 29 odst. 1 písm. a), b), c) zákona o evidenci tržeb, za něž žalobci podle § 29 odst. 2 písm. b) téhož zákona uložil pokutu 120 000 Kč.
- Z předloženého spisového materiálu vyplynulo, že dne 19. 1. 2018 v době od 21.20 do 22.35 proběhla výše zmíněná kontrola. Dne 12. 2. 2018 oznámil finanční úřad žalobci zahájení řízení o přestupku. Věc byla s žalobcem projednávána při ústních jednáních dne 21. ■■■ 2. ■■■ 2018 a 5. 3. 2018. Rozhodnutí finančního úřadu z 15. 5. 2018 bylo k odvolání žalobce přezkoumáno žalovaným v rámci žalobou napadeného rozhodnutí.
- Žalovaný se ztotožnil s názorem finančního úřadu, že se v době kontroly jednalo o provozovnu žalobce, kde byla vykonávána podnikatelská činnost. Žalobci je přičitatelné jednání ■■■ a ■■■, kteří v provozovně obsluhovali. Žalovaný však věc po právní stránce hodnotil odlišně od finančního úřadu. Konstatoval, že činnost žalobce lze podřadit pod skutkovou podstatu přestupku ztížení nebo zmaření evidence tržeb závažným způsobem podle § 28 odst. 2 zákona o evidenci tržeb, za nějž uložil pokutu podle § 28 odst. 3 tohoto zákona, přičemž původní výši 120 000 Kč shledal vzhledem k poměrům žalobce adekvátní.

II. Žaloba

5. Žalobce ve včasné žalobě namítal, že žalovaný vycházel z nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Správní orgán nepředložil důkaz o tom, že se v době kontroly jednalo o provozovnu žalobce, neprokázal, že přestupek spáchal žalobce, nezabýval se vztahem kontrolovaných osob, které nejsou zaměstnanci žalobce, k žalobci ani tím, kdo je vlastníkem zboží, které bylo nabídnuto kontrolorům. Žalobce, jakožto nájemce prostor, kde má provozovnu, uzavřel podnájemní smlouvu s [REDACTED]. Účelem podnájmu je provozování spolkové činnosti v odpoledních hodinách. Kontrolované osoby byly členy spolku, soukromého klubu. Dokazování nebylo provedeno v souladu se zákonem, nebylo prokázáno zavinění žalobce, výrok rozhodnutí postrádá oporu v odůvodnění.

III. Vyjádření žalovaného

6. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný konstatoval, že žalobce neuvádí žádné nové skutečnosti, odkázal na napadené rozhodnutí a navrhoval, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítnul. Žalovaný považoval skutkový stav za dostatečně zjištěný, když z živnostenského rejstříku je zjevné, že žalobce v předmětném místě má svou provozovnu, kde [REDACTED] provozuje [REDACTED] prodej [REDACTED] lihu a hostinskou činnost. Provozovna žalobce fungovala i v odpoledních hodinách jako klasická hospoda, kde byla vykonávána podnikatelská činnost. Příjmy z hostinské činnosti žalobce přitom přesahují limit stanovený metodickým pokynem k aplikaci zákona o evidenci [REDACTED] tržeb, [REDACTED] nejedná se tedy o drobnou podnikatelskou činnost. Zákon o evidenci tržeb neponechává správním orgánům prostor pro rozsáhlou úvahu o odpovědnosti žalobce. Okolnosti kontrolního nákupu svědčí o tom, že jednání kontrolovaných osob je přičitatelné žalobci. [REDACTED] byl navíc brigádníkem žalobce již 10 měsíců před místním šetřením. Námitku absence svého vztahu k osobám zastiženým v provozovně uplatnil žalobce až v odvolání. Námitku, že žalobce nemohl být vlastníkem prodaného zboží považoval žalovaný za irelevantní.

IV. Posouzení věci krajským soudem

7. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s. ř. s. s tím, že přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. Shledal, že je dán důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí.
8. Žalobce byl shledán vinným z trvajících přestupku spatřovaného ve skutku, jehož spáchání žalovaný časově vymezil obdobím od září 2017 do dne vydání napadeného rozhodnutí. Obdobně správní orgán prvního stupně dospěl mj. k závěru o vině žalobce přestupkem spáchaným od září 2017 do dne vydání prvostupňového rozhodnutí. Závěry správních orgánů o časovém vymezení žalobcem spáchaného skutku, jak je popsáno ve výrocích obou rozhodnutí, však nemají oporu v odůvodnění správních rozhodnutí. Přestože žalovaný mění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně i co do rozsahu skutku (!), když jeho časové vymezení prodlužuje až ke dni vydání odvolacího rozhodnutí, tuto

skutečnost v napadeném rozhodnutí nikterak neodůvodňuje. Ani správní orgán prvního stupně se v odůvodnění svého rozhodnutí nevypořádal s tím, proč, kromě přestupku spáchaného ke dni 19. 1. 2018, shledává žalobce vinným z přestupku spáchaného v období „od září 2017 do současnosti“ (patrně míněno do dne vydání prvostupňového rozhodnutí).

9. Skutek, jehož totožnost je třeba v duchu základních trestněprávních zásad zachovat od počátku do konce řízení o přestupku, je vymezen nejen svým věcným obsahem, ale také časovým rozsahem. Z rozhodnutí správních orgánů v jejich souhrnu plyne, že jsou velmi podrobně odůvodněna, pokud jde o jednání žalobce v den uskutečnění kontroly (19. 1. 2018) a v tomto jednání spatřovaný přestupek spáchaný k uvedenému dni. Pokud však jde o období od září 2017 do dne předcházejícího kontrole, a zejména o období po dni kontroly až do dne ukončení skutku, odůvodnění, z něž by bylo zřejmé, proč je žalobce vinný přestupkem spáchaným také v tomto období, v podstatě absentuje. Počátek zmíněného období páchání přestupku správní orgány, byť to výslovně neuvádí, patrně dovodily z toho, že v září 2017 měl vzniknout předmětný „Klub přátel Svijanského piva“. Co se týče ukončení doby spáchání přestupku a k ní vztahených zjištění a úvah, správní orgány obou stupňů zcela mlčí. Absence odůvodnění této otázky působí o to palčivěji v případě rozhodnutí žalovaného, který změnovým rozhodnutím dobu páchání přestupku prodloužil, se změnou rozsahu skutku se však adekvátně v odůvodnění svého rozhodnutí nevypořádal. Výrok napadeného rozhodnutí tak nemá oporu v jeho odůvodnění. Z těchto důvodů považuje soud napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, k čemuž je soud povinen přihlédnout i bez návrhu.
10. Nad rámec toho soud poznamenává, že přestupkové řízení lze vést pouze o skutku, o němž bylo toto řízení zahájeno a jenž byl popsán v oznámení o zahájení řízení (srov. § 78 odst. 3 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich). V případě potřeby rozšířit skutek (např. v jeho časovém vymezení) je třeba obviněnému v rozsahu rozšíření skutku nově oznámit zahájení řízení. Také o změně právní kvalifikace v průběhu řízení oproti stavu, jak byla obviněnému předběžně oznámena, je třeba obviněného vyrozumět. (srov. § 78 odst. 4 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich). Řízení pak lze vést pouze o skutku, který byl ukončen. V případě trvajících přestupků je na místě uplatnění trestněprávní zásady (k použitelnosti principů trestního práva srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu z 31. 5. 2007, č. j. 8 As 17/2007-135) vyjádřené v § 12 odst. 11 zákona č. 141/1961 Sb., trestního řádu, podle níž je v případě trvajících přestupků skutek ukončen dnem, kdy správní orgán oznámil zahájení řízení o přestupku obviněnému (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 6. 2011, č. j. 9 As 101/2010-101). Případně další i po oznámení o zahájení řízení trvajícím jednáním obviněného je již novým skutkem s odlišným časovým vymezením, pro nějž řízení zahájeno nebylo. Takovýto skutek může být pouze důvodem pro zahájení dalšího řízení, nelze jej však ztotožňovat se skutkem spáchaným před zahájením přestupkového řízení.

11. Ze shora uvedených důvodů soud postupem podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil napadené rozhodnutí žalovaného pro vady řízení a věc mu podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil k dalšímu řízení,
a to bez jednání v souladu s § 51 odst. 2 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Protože se vytýkané vady vztahují k rozhodnutím obou správních orgánů, které v průběhu předchozího správního řízení rozhodovaly, využil soud možnosti dané mu § 78 odst. 3 s. ř. s.
a zrušil i prvostupňové rozhodnutí finančního úřadu.
12. V dalším řízení jsou správní orgány vysloveným právním názorem soudu vázány dle § 78 odst. 5 s. ř. s. Bude tedy povinností správních orgánů především uvést v rámci odůvodnění přesvědčivé úvahy ohledně doby spáchání přestupku žalobce. Přitom, jakož i při úvahách o právní kvalifikaci přestupkového jednání, nelze pustit ze zřetele, co je obsahem oznámení o zahájení řízení o přestupku.
13. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle kterého účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V souzeném případě byl žalobce úspěšný, proto mu soud proti žalovanému přiznal právo na náhradu nákladů řízení.
14. Ty byly tvořeny zaplaceným soudním poplatkem za žalobu dle příslušné položky sazebníku soudních poplatků ve výši 3 000 Kč, odměnou právního zástupce za 2 úkony právní služby v celkové výši 6 200 Kč [2 úkony právní služby po 3 100 Kč dle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d), vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu] a náhradou hotových výdajů ve výši 600 Kč (2 x 300 Kč za 2 úkony právní služby dle § 13 odst. 1, odst. 3 advokátního tarifu). Osvědčení o registraci advokáta k DPH nebylo předloženo. Celkem tak náhrada nákladů řízení činí 9 800 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon

advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec dne 15. května 2019

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu